

Kompetanse med
hjertevarme

Magasinet

Nr 1 | 2024 | 62. årgang

Diakonova Haraldsplass

Domkirkehjemmet

Et FN i miniatyr

Side 14

Magasinet

Medlemsblad for Diakonifelleskapet
Magasin for Stiftelsen Diakonova Haraldsplass

Ansvarlig redaktør: Jørn-Henning Theis

Redaksjon: Astrid Aarhus Byrknes og Klaus Holthe

Forsidebilde: Norsk-eritreiske Sabrina Vatnedalen har jobbet på Domkirkehjemmet i 13 år. Nå er hun assistent på dagsenteret.
Foto: Øystein Mehl Eide

Kontakt: post@hk.haraldsplass.no

Abonnement: tlf. 55 97 96 00

Adresseendringer: post@hk.haraldsplass.no

Design og trykk: Aksell AS

www.haraldsplass.org

Stiftelsen Diakonova Haraldsplass

Uavhengig diakonal institusjon innen Den norske kirke. Stiftelsens formål er å fremme kristen omsorg for mennesker.

Styreleder: Johnny Thorsen

Adm. direktør: Jørn-Henning Theis

Diakonifelleskapet

Kristent faglig og kulturelt fellesskap som er med å gi kraft og inspirasjon til tro og tjeneste.

Forstanderinne: Rollaug Haugland Waaler

Haraldsplass Samtalesenter

Tilbyr samtaler og kurs for enkeltmennesker, grupper og organisasjoner. HS har også tilbud til personer som har behov for å arbeide med egne utfordringer, kriser og sorg.

Leder: Rollaug Haugland Waaler

Haraldsplass diakonale sykehus

Lokalsykehus for bydelene Bergenhus, Åsane og Arna i Bergen, og samtlige kommuner i Nordhordland. Sykehuset er et moderne sykehus med avdelinger innen indremedisin, kirurgi, anestesilogi, overvåkning og radiologi med tilhørende poliklinisk aktivitet. Haraldsplass har regionfunksjon innen geriatri. Sykehuset har driftsavtale med Helse Vest RHF.

Adm. direktør: Kjerstin Fyllingen

Haraldsplass Serio Ung

Arbeider innen barne-, ungdoms- og familievern på oppdrag for Bufetat og kommuner. Det tilbys institusjonsplasser i små boenheter, ettervern, familiehem og hjemmebaserte tjenester. Tilbudet er differensiert og tilpasset den enkelte ungdom sine behov og utvikling.

Adm. direktør: Idar Krumsvik

Solli DPS

Eies av Stiftelsen Diakonova Haraldsplass. Solli Sykehus er et Distrikt Psykiatrisk Senter (DPS) som arbeider på oppdrag fra Helse-Vest RHF.

Direktør: Frédéric André Eftevåg Larsen

VID vitenskapelige høgskole

(Vitenskapelig, Internasjonal, Diakonal)

Stiftelsen Diakonova Haraldsplass er en av fem eiere av VID vitenskapelige høgskole og driver nå sin høgskolevirksomhet gjennom denne. VID er en fusjon av Haraldsplass Diakonale Høgskole, Diakonhjemmet Høgskole, Høyskolen Betanien, Misjonshøgskolen og Diakonova.

Rektor: Bård Møeland

Fagskolen Diakonova AS

Er organisert som et aksjeselskap, og eies av Stiftelsen Diakonhjemmet, Stiftelsen Diakonova Haraldsplass og Ferd AS gjennom Fagskolen Diakonova Holding AS.

Rektor: Gry Ulvedalen

Domkirkehjemmet

Sykehjemmet har driftsavtale med Bergen kommune og har plass til 93 beboere og 22 dagplasser.

Stiftelsen Diakonova Haraldsplass utnevner styret.

Institusjonssjef: Elin Sjørson

Siljuslåttan sykehjem

Driftes av Stiftelsen Diakonova Haraldsplass. Sykehjemmet eies av Bergen kommune, og har plass til 90 beboere.

Institusjonssjef: Marion Ytre-Arne Kvamme

Grefsenhjemmet sykehjemdrift AS

Grefsenhjemmet et sykehjem i Oslo, lokalisert på Grefsen. Det har 94 enerom og har som visjon: - et godt sted å være. Sykehjemmet samarbeider med Bydel Nordre Aker og Oslo kommune v/sykehjemsetaten.

Daglig leder: Julie Mittet

Lovisenberg diakonale sykehus

Lokalsykehus innen indremedisin, psykisk helse og tverrfaglig spesialisert rusbehandling for flere bydeler i Oslo, og gir tilbud til hele landet innen planlagt kirurgisk virksomhet. Lovisenberg Diakonale Sykehus er offentlig finansiert og drives på ideell basis med et diakonalt verdigrunnlag. LDS er eid av Stiftelsen Diakonova Haraldsplass (50 %) og Diakonissehuset Lovisenberg (50 %).

Adm.dir: Tone Ikdahl

Sammen fremover!

I en verden i rask endring med mange utfordringer, men også mange muligheter, er det oppmuntrende å kunne rapportere om den positive utviklingen vi opplever i Stiftelsen Diakonova Haraldsplass. Gjennom tydelige strategier og en målrettet innsats er vi på vei inn i en ny og spennende fase av vekst og innovasjon.

Vi har alltid hatt et kontinuerlig fokus på å forbedre våre tjenester gjennom innovasjon, kompetanse og kvalitet. Mottoet vårt, «kompetanse med hjertevarme», gjenspeiler verdien av kvalifiserte, kompetente og engasjerte medarbeidere. Det er deres profesjonalitet og varme som utgjør selve fundamentet i vårt arbeid.

Verdier trengs i et polarisert ordskifte

Våre verdier utfordrer oss, ja, mer enn det: Forplikter oss til å hjelpe de som trenger det, og til å skape inkluderende fellesskap i en tid hvor økende polarisering ofte preger samfunnsdebatten. Gjennom våre initiativ ønsker vi å skape rom for både lokalt og globalt engasjement, og at vi gjennom dette skal bidra til at både ansatte, pasienter, brukere, beboere, studenter og andre som vi møter skal bli sett! Men vårt engasjement må i tiden som kommer ikke minst handle om ressursforvaltning og miljøansvar på en bærekraftig måte. Vi skal være med i en global dugnad som handler om klima, som handler om sosiale forhold og som handler om hvordan vi leder og styrer virksomhetene våre. Derfor har vi som stiftelse et stort fokus på bærekraft.

En milepæl rundes nå!

Dette nummeret av Magasinet Diakonova Haraldsplass markerer også en milepæl. Vi bygger nå en sterkere organisasjon, og vi knytter oss tettere sammen på tvers av virksomhetene. Lagarbeid er viktig, og er høyt oppe på agendaen. Og: Selv om vi ser fremover, vil vi alltid løfte frem vår historie og identitet – to viktige pilarer i en diakonal stiftelse som vår.

I dette nummeret av Magasinet får du noen glimt og gode historier fra våre virksomheter, og du kan lese om Folkeuniversitetets Fagskole som nå er blitt en del av Fagskolen Diakonova Holding AS. Du får også møte vinneren av Regine Waages pris for diakoni og frivillighet 2024.

En anerkjennelse til våre ansatte og styrever

Jeg vil også rette en spesiell takk til alle våre ansatte, som med sitt engasjement og profesjonalitet sikrer høy kvalitet, kompetanse og hjertevarme i tjenestene vi leverer. Uten deres innsats ville vi ikke vært der vi er i dag. Samtidig ønsker jeg på denne måten også å anerkjenne arbeidet til styrene, som med sin kompetanse og dedikasjon legger grunnlaget for en utviklende, robust og bærekraftig utvikling i den enkelte virksomhet.

En velsignet julehøytid og alt godt for 2025

Avslutningsvis vil jeg ønske dere alle en fredelig og velsignet julehøytid. Jeg håper dere får gode dager sammen med familie og venner, og jeg vil ønske dere alt godt for det kommende året. La oss gå inn i 2025 med optimisme, litt på tross av alle ting som skjer i verden, og med et felles mål om å fortsette vår reise mot å være en sentral verdibasert aktør på svært viktige samfunnsområder.

Jørn-Henning Theis
Adm. direktør
Stiftelsen Diakonova
Haraldsplass

Diakonikonferansen 2024

Idrettsprofil og foredragsholder Marco Elsafadi fortalte under årets Diakonikonferanse om hvordan små og store gjerninger kan få konsekvenser man ikke aner rekkevidden av.

Tekst: Klaus Holthe

De uforutsette ringvirkningene

Ordfører i Bergen, Marit Warncke, åpnet konferansen, der årets tema var utenforskap og inkludering. I sin åpningstale understreket ordføreren

at det er kjent at mange eldre føler seg ensomme, men at det er like viktig med fokus på alle unge som opplever det samme.

- Det har bare økt på med ungdom som isolerer seg etter koronatiden. Unge mennesker som verken er under utdanning eller i arbeid, er et stort problem, sa ordføreren.

Ordfører i Bergen, Marit Warncke, sammen med foredragsholder Marco Elsafadi på Diakonikonferansen.

Hun fortalte de nærmere 160 deltagerne at dette er noe vi som samfunn må gjøre noe med.

- Vi har alle en jobb å gjøre. Ingen kan løse dette alene, sa Warncke.

Postmannen som gjorde en forskjell

En som selv har følt på kroppen hvordan en fremmed kan bidra med noe som kan påvirke livet både på kort og lang sikt er Marco Elsafadi.

Han kom til Norge som flyktning da han var ti år gammel. Fem år tidligere hadde familien hans midlertidig oppholdstillatelse i Berlin, og der var det en postmann som skulle vise seg å gjøre en avgjørende forskjell.

- Vi var noen unger som spilte fotball i gaten. Når han kom, parkerte han bilen og leverte posten til fots for å ikke forstyrre spillet. Ofte sto han også og så på oss og heiet, sa Elsafadi.

Men postmannen nøyde seg ikke med det. Han tok kontakt med moren til Elstafadi, og argumenterte for at han og brødrene burde

spille i en ordentlig klubb.

- Snart kjørte og hentet han oss til trening hver eneste uke, og det gjorde han helt til vi var store nok til å ta t-banen selv, sa foredragsholderen.

Den skumle første skoledagen

Ferdighetene og tilhørigheten til idrett skulle vise seg å bli helt avgjørende da familien kom til Norge fem år senere. Den da ti år gamle gutten kjente ingen, snakket verken norsk eller engelsk, og gruet seg til å begynne på skolen.

- Det viste seg at faren til en nabo jente drev med fotball. Han ordnet så jeg kunne bli med på trening, og da første skoledagen kom satt halve laget i klassen. Jeg var ikke alene slik jeg fryktet, sa Elsafadi.

Fra scenen stilte han spørsmål ved hvordan livet ville blitt om det ikke var for postmannen i Berlin.

- Alle gjerninger kan ha stor betydning vi ikke kjenner rekkevidden av. For meg gjorde han at overgangen til et nytt liv i Norge ble så mye enklere, sa Elsafadi.

Han fortalte at postmannens handlinger har motivert han til å gjøre det samme. Han oppfordret også alle i salen om å bry seg mer.

Avdelingsleder Tonje Fyhn fra NORCE fortalte om helseeffektene ved utenforskap.

Alle gjerninger kan ha stor betydning vi ikke kjenner rekkevidden av.

Marco Elsafadi

- Ta på dere verv! Gå på dugnad! Gjør en forskjell, sa Elsafadi.

Helseeffekter ved utenforskap

Også avdelingsleder for velferd, deltakelse og inkludering i NORCE, Tonje Fyn, var opptatt av inkludering på konferansen.

Hun fortalte om helseeffektene ved utenforskap, og hvordan vi nå står i en tid med flere unge i arbeidsfør alder utenfor arbeidslivet, samtidig som det blir stadig flere eldre utenfor arbeidsfør alder med økt omsorgsbehov.

Erfaringskonsulent Solveig Bartun Rob fortalte at hun bruker egne erfaringer som syk i møte med pasienter.

Nærmere 160 mennesker deltok på årets Diakonikonferanse.

– Det er likevel slik i Norge at vi har en lav andel unge utenfor skole og arbeidsliv, sa Fyhn.

Bruker egen sykdom til å hjelpe andre

En som har vist at det er mulig å jobbe, selv med en alvorlig diagnose, er erfaringskonsulent Solveig Bartun Rob. Hun har mange års erfaring med innleggelse i psykiatrien, og selv om hun føler seg frisk nå, har hun ingen garanti for at ikke angsten og depresjonen kommer tilbake.

– Jeg tror på mest mulig åpenhet om psykiske utfordringer, sa Rob som har en MB-utdanning (medarbeider med brukererfaring).

Hun fortalte at gjennom jobben som erfaringskonsulent i psykiatrien møter hun pasienter som aldri tror de kommer til å bli friske. Dette er noe hun kjenner seg igjen i. Også for henne gikk det lang tid før hun

”

Vi blir bedre hjelpere av å ha kjent det på kroppen selv.

Solveig Bartun Rob

begynte å få troen på at også hun kunne bli frisk.

– Et gjennombrudd for meg var da jeg ble utfordret til å klatre. For en med høydeskrekk og angst hørtes ikke det ut som noen spesielt god ide. Jeg slet også mye med tankekjør og grubling, men da jeg klarte å klatre kjente jeg på en enorm mestringsfølelse, sa Rob.

Etter den vellykkede klatringen gikk det opp for henne at hun ikke hadde grublet en eneste gang mens hun var oppe i veggen.

– Da tenkte jeg for første gang at jeg kunne bli bedre, sa Rob.

Når hun har opplevd tilbakefall med angst har hun forsøkt å gjøre også det om til noe positivt.

– Jeg ser på det som en solid etterutdanning, og at vi blir bedre hjelpere av å ha kjent det på kroppen selv, sa Rob.

Erfaringskonsulenten understreket hvor viktig det er å komme i gang med aktiviteter så tidlig som mulig når man er innlagt, og at aktivitetene kan bli enda viktigere når man skrives ut.

– Det er også viktig at selv om fagfolk ikke kan gi garantier, så både må og skal de gi håp, sa Solveig Bartun Rob.

Britt Rebnord vant Diakoniprisen

Den gledelige overraskelsen

Den intetanende ildsjelen Britt Rebnord fra Austrheim ble klappet frem som årets vinner på Diakonikonferansen i Bergen.

Tekst: Klaus Holthe

73-åringen fikk prisen for sitt mangeårige, uselviske arbeid for andre. Selv visste hun ikke engang at hun var nominert.

– Jeg er på gråten og helt sjokkert, sa Rebnord til stor applaus fra de omkring 150 i salen.

Når hun får summet seg litt forteller hun etterpå at hun nesten mistet pusten da navnet hennes ble ropt opp.

– Det er helt fantastisk. Jeg sier hvert år at jeg skal roe ned, men jeg fortsetter bare, sier 73-åringen.

Hylles av døtrene

Juryen hadde alliert seg med datteren, Renate Rebnord Matre, som fikk jobben med å få moren i salen da prisen skulle deles ut.

– Jeg synes det er så flott at et hverdagsmenneske kan vinne en slik pris, sier datteren.

Den prisvinnende pensjonisten har i årevis vært aktiv i kommunen og soknet, der hun blant annet har vært primus motor for tilrettelagte gudstjenester. Hun er også svært aktiv i grendehuset og velforeningen på hjemsplassen.

– Mamma sier aldri nei. Hun vet ikke hva det ordet er, sier den andre datteren Susanne Rebnord.

Det var administrerende direktør Jørn-Henning Theis i Stiftelsen Diakonova Haraldsplass som overrakte prisen til den intetanende vinneren.

– Det er en stor ære å dele ut denne prisen, som i år går til en ildsjel. Det er imponerende å se hvordan noen personer kan gjøre en stor forskjell for andre, sa Theis.

Lokal nominasjon

Det var Helge Dyrkolbotn, leder i Austrheim sokneråd og fellesråd som nominerte Rebnord.

– Hun er veldig aktiv i alt som skjer, om det er sommerfester eller filmkveld for eldre, sier Dyrkolbotn.

Han forteller at hun i 20 år har ledet eller vært med i Austrheim sokn sin diakoninemd, og trekker spesielt fram at hun er et ja-menneske som i det stille kontinuerlig står på uten tanke på å kreve noe tilbake.

– Vi setter veldig pris på at noen gjør en slik jobb, år ut og år inn. Uten å få så mye annet

Datteren Renate Rebnord Matre sørget for at den intetanende prisvinneren var i salen.

igjen enn gleden av å hjelpe andre, sier Dyrkolbotn.

Det kan også nevnes at det var litt tilfeldigheter som gjorde at Rebnord i det hele tatt ble nominert.

– Jeg hadde helt glemt utlysningen da jeg fikk en påminning. Da tenkte jeg på henne veldig fort som en som virkelig fortjener heder og ære, sier Dyrkolbotn.

Diakoniprisen

- Diakoniprisen, eller «Regine Waages pris for diakoni og frivillighet» ble delt ut for første gang i 2022.
- Prisen kan gis til enkeltpersoner, institusjoner, organisasjoner, foreninger eller grupper som tilfredsstill kriteriene.
- Diakonal innsats som vil bli prioritert skal ha preg av inkludering, omsorg, «empowerment» og gjerne nytenkning.
- Prisen er kalt opp etter Regine Waage, som var den første forstanderinnen i stiftelsen fra 1920 til 1931.

Lederdagen 2024

Forfatter og samfunnsdebattant Irene Kinunda Ariyie trollbandt salen på den årlige lederdagen til stiftelsen.

Tekst: Klaus Holthe

– Jeg sier akkurat det jeg tenker

34-åringen fra Kongo kom til Askøy og Norge som flyktning da hun var 16 år gammel. Hun hadde aldri hørt om sitt nye hjemland før hun ble vist en globus i flyktningleiren. Fra scenen fortalte hun om en stor overgang til både norske temperaturer og ikke minst kultur.

– Første gangen jeg tok bussen trodde jeg det var landesorg fordi alle satt for seg selv. Da forsøkte jeg å sørge sammen med de andre passasjerene hele veien til Bergen. Neste dag satt folk fortsatt alene, så da forsto jeg at ingen var døde, sa tobarnsmoren.

Det var helt stille i salen. Bare avbrutt av varm latter fortalte den fargerike forfatteren og samfunnsdebattanten under tittelen «Omsorg på fremmedspråk» om hvordan det var å oppleve nye måter å omgås på, og mat som i starten framsto helt ubegripelig.

– Hvorfor mose kjøtt til kjøttdeig for voksne, og hvorfor var det bilde av hunder og katter på bokser? Det var til og med bilde av et barnehode. Jeg lurte fælt på hva dere egentlig spiste, sa hun med glimt i øyet.

Mangfold og friksjon

I foredraget «Omsorg på fremmedspråk» la hun vekt på hvordan vi mennesker kan påvirke hverandre, og hun takket alle som har gitt henne muligheter.

– Selv om mangfold også skaper friksjon, trenger vi det for å utvikle oss. Jeg er fordi DU er, sa Irene Kinunda Ariyie.

Stiftelsen Diakonova Haraldsplass er i vekst, og det gjenspeiles i antall deltagere på den årlige lederdagen for virksomhetene. Mens det for tre år siden var 75 ledere samlet til faglig påfyll og inspirasjon, var det i år nærmere 130 i salen.

Statssekretær Ellen Rønning-Arnesen på ledersamlingen.

Årets tema var blant annet «Bærekraftig Helsetjeneste: Veien til fremtidsrettet kompetanse og høy kvalitet». Et spørsmål som ble stilt var hvordan vi som ideell samfunnsaktør kan bidra med fremtidens helsetjenester.

Ros fra regjeringen

Statssekretær Ellen Rønning-Arnesen i helse- og omsorgsdepartementet la vekt på at de ideelle aktørene er gode på å tenke nytt, og gjør at den offentlige helsetjenesten får brynt seg.

– Dere er helt rå på innovasjon. Vi får ikke til en så god helsetjeneste om vi ikke jobber godt sammen med de ideelle, sa statssekretæren.

Hun trakk spesielt fram sykehusene på Haraldsplass og Lovisenberg som ved å tenke nytt har gjort store framskritt.

– De har vist en unik evne til å hive seg rundt og finne nye og bedre løsninger, noe som for eksempel har gitt kortere ventetid, sa Rønning-Arnesen.

Hun la vekt på at det å sette mennesket i fokus er helt avgjørende for bærekraft, og at vi står foran en tid med flere eldre, flere kroniske sykdommer, større forventning hos brukerne og personellmangel.

– Velferdsstaten må fornye og bedre seg, og dere har en naturlig plass i den norske velferdsmodellen, sa statssekretæren.

Irene Kinunda Afriyie
sjarmerte og inspirerte
under lederdagen.

**Selv om mangfold
også skaper
friksjon, trenger
vi det for å utvikle
oss.**

Irene Kinunda Ariyie

Forsker på merverdi

Deltagerne på lederdagen fikk også høre om ny forskning fra professor Arild Wæraas og stipendiat Erika Eidslott om hva merverdien kan være i det å være ideelle.

- Vi har brutt begrepet merverdi ned i fire punkter: funksjonell, alturistisk, emosjonell og sosial, sa Wæraas.

Gjennom case-studier har de sett hvordan en stiftelses identitet, åndelighet og verdier kan bidra til både rekruttering og brukernes opplevelse av tjenestene.

- Merverdien ligger også til grunn når politikere velger blant flere aktører. Det

holder ikke bare å være god. Man velger aktører som jobber verdibasert, har tillit og lang tradisjon med å jobbe for å realisere sitt formål – ikke privat rikdom, sa Eidslott.

At forskningen viser at det faktisk kan dokumenteres at finnes en ideell merverdi ble understreket av administrerende direktør Jørn-Henning Theis.

- Vi visste formålet vårt, men ikke så mye om hva det innebærer at vi er ideelle. Dette er viktig og avgjørende for vår eksistensielle berettigelse, sa Theis.

Fagskolen Diakonova + Folkeuniversitetets Fagskole

En ny styrket utdanningsinstitusjon

Etter en spennende avklaring tidligere i høst, har Stiftelsen Diakonhjemmet og Stiftelsen Diakonova Haraldsplass nå kjøpt Folkeuniversitetets Fagskole. Dette oppkjøpet markerer starten på en ny æra med utallige muligheter og en spennende utvikling.

Tekst: Klaus Holthe og Astrid Aarhus Byrknes

Oppkjøpet gir mulighet for å kombinere erfaring og ressurser fra begge fagskolene, noe som vil styrke fagmiljøet og utvide studietilbudet. Dette er en unik sjanse til å skape en ledende utdanningsinstitusjon som kan møte fremtidens behov og utfordringer.

Fagskolen Diakonova Holding AS er eierselskapet til Fagskolen Diakonova AS. Det er stiftelsene Diakonhjemmet, Stiftelsen Diakonova Haraldsplass og Ferd sosiale entreprenører som er medeiere i det ideelle eierselskapet.

Sammen skal vi skape en sterkere utdanningsinstitusjon med et bredere og større fagmiljø. Folkeuniversitetets Fagskole og Fagskolen Diakonova er komplementære. Oppkjøpet skal bidra til å styrke fagmiljøet, utvide studietilbudet og gi nye muligheter for både ansatte og studenter. For en ny, samlet fagskole betyr dette rom for vekst og å kunne ta en ledende posisjon, sier styreleder i Fagskolen Diakonova Holding AS, Ingunn Moser.

Investerer i videre vekst og utvikling

Oppkjøpet har åpnet for flere ressurser og muligheter for innovasjon innenfor utdanning. Dette inkluderer utvikling av nye, fleksible studieretninger innenfor

blant annet helse, ledelse, økonomi, teknologi og logistikk – fagområder som er i økende etterspørsel, sier Jørn-Henning Theis, administrerende direktør i Stiftelsen Diakonova Haraldsplass.

– Vi har et svært langsiktig perspektiv. I første omgang er det viktig for oss nye eiere å sikre både kontinuitet og grunnlag for nødvendige endringer som oppkjøpet fører med seg, fortsetter han.

Medarbeidere ved Folkeuniversitetets fagskole i Bergen har kontor i Regines gjestehus på Haraldsplass.

Positive ansatte

De ansatte fra Folkeuniversitetets Fagskole som nå blir en del av en ny, og større utdanningsinstitusjon er positive til en fremtid med nye eiere.

- Vi er svært glade for at Folkeuniversitetets Fagskole har fått en solid og anerkjent eier i Stiftelsen Diakonova. Sammen med Fagskolen Diakonova ser vi frem til å styrke vår posisjon med enda flere tilbud innen høyere yrkesfaglig utdanning. Vi har stor tro på at dette oppkjøpet vil bidra til en trygg fremtid for både ansatte og studenter, sier Wenche Fonneland, leder for arbeidslivstilknytning og fagutvikling.

Prosjektgruppe er etablert for fusjonsprosessen

I overgangen har Folkeuniversitetets Fagskole en trygg ledelse som vil sikre at ansatte og studenter fortsetter å arbeide som før. Så vil Fagskolen Diakonova Holding AS snarlig ta de nødvendige beslutninger som følger av eierskiftet, fortsetter Ingunn Moser/Jørn Henning Theis.

Det som skjer videre mot årsskiftet og våren 2025 er å sikre en god sammenslåing for de to fagskolene. Holding Styret har allerede besluttet at navnet på den sammenslåtte fagskolen blir Fagskolen Diakonova.

Fusjonsprosessen som nå er i gang, gir oss en unik mulighet til å styrke vår posisjon i et konkurransepreget utdanningsmarked. Det er opprettet en prosjektgruppe for fusjonen med Gry Ulvedalen som prosjektleder. Gry er i dag rektor ved Fagskolen Diakonova. Gjennom prosjektet er det iverksatt mange arbeidsgrupper der de ansatte er med, og det er opprettet en egen aktivitetsplan som har ulike milepæler. Målet er å være en fusjonert fagskolen fra 1. januar 2025. Prosjektgruppen er også opptatt av å bygge en felles kultur

basert på våre verdier. For å sikre god informasjon og støtte vil det arrangeres regelmessige informasjonsmøter, det sendes ut ukentlig oppdatering, og det er opprettet en epostadresse for spørsmål. Prosjektgruppen legger stor vekt på medvirkning og inviterer alle ansatte til å komme med innspill, tanker, og ønsker å håndtere eventuell usikkerhet rundt endringene gjennom dialog og åpne kanaler. Et viktig og spennende arbeid ligger foran, og vi i Magasinet Diakonova Haraldsplass ønsker lykke til med arbeidet.

Låtskriver Trygva Skaug underholdt i november omkring 300 personer på Haraldsplass Helsecampus med vakre melodier og fine tekster.

Fagskolen Diakonova

Høsten på Fagskolen Diakonova har vært en periode med intens aktivitet og spennende endringer knyttet til studiestart. Både ansatte og ledelsen har vist stor innsats og fleksibilitet i arbeidet med å tilpasse lærerstaben og justere undervisningsplanen.

Tekst: Astrid Aarhus Byrknes og Gry Ulvedalen

Nye muligheter og positiv utvikling i studieopplegget

Etter denne intense perioden har driften nå stabilisert seg, og stemningen blant de ansatte er positiv. Det er stor optimisme rundt de nye prosjektene i fagskolen. I månedsskiftet august/september, ble tre nye studiesteder åpnet; Helgeland, Tinn og Hurdal. Dette er gledelig, og det er knyttet stor spenning og forventning til utviklingen på disse nye stedene.

Oppstart av flyktningeprosjekt: Integrasjon gjennom utdanning

Et av de mest spennende prosjektene som har startet denne høsten er «Integrasjon av flyktninger i HYU», et prosjekt rettet mot å inkludere flyktninger i utdanningsløpet. For Fagskolen Diakonova representerer dette nybrottsarbeid, og det er inspirerende å være en del av denne viktige samfunnsinnsatsen.

Den første samlingen fant sted 19. august, etter en intensiv opptaksprosess. Ved oppstart møtte det totalt 19 studenter, med en mangfoldig bakgrunn fra Ukraina, med andre deltakere fra land som Polen, Tanzania, Somalia, Etiopia, Kurdistan, Spania og Italia.

Flere av studentene har kort botid i Norge (mellom ett og to år), og alle har helsefaglig bakgrunn eller relevant arbeidserfaring. Yrker som sykepleier, farmasøyt og psykolog (bachelor) er representert blant studentene, som stort sett består av kvinner (17 av 19). Studentene har gitt uttrykk for takknemlighet for å ha fått plass i studiet, og de viser stor motivasjon og engasjement.

For å best mulig tilrettelegge for læring, foregår undervisningen i fysiske samlinger med utdeling av undervisningsmateriell, noe som gir gode muligheter for personlig oppfølging og praktisk læring.

Samarbeid med Kommunesektorens interesseorganisasjon (KS): Mentorutdanning

Et annet spennende prosjekt som er i oppstartsfasen, er mentorutdanningen som utvikles i samarbeid med KS. Bakgrunnen for denne satsingen er behovet for å tilby en mentorutdanning rettet mot fagarbeidere i helsetjenesten, ettersom eksisterende utdanninger på området hovedsakelig tilbys på høyskolenivå.

Ved å ta utgangspunkt i læringsutbyttebeskrivelsene fra det eksisterende programmet «Veiledning i praksis», har Fagskolen Diakonova og KS utviklet et

forslag til emnet «Mentorering i Helse-tjenesten».

Dette emnet vil gi en grundig innføring i mentoring som metode for å støtte og utvikle fagarbeidere i helsetjenesten. Fokus vil ligge på mentorens rolle, ansvar og praktiske ferdigheter i mentoring og veiledning. Studentene vil få opplæring i viktige ferdigheter som kommunikasjon, relasjonsbygging og de etiske aspektene ved mentoring i en helsefaglig kontekst.

Med flere nye prosjekter i oppstartsfasen, viser høsten seg å være full av spennende muligheter for fagskolen. Den store innsatsen fra både ansatte og studenter legger et solid grunnlag for en positiv utvikling av både eksisterende og nye studietilbud. Fremtiden ser lovende ut, med potensial for betydelig vekst og innflytelse innen høyere yrkesfaglig utdanning.

Lederutvikling

VIDs Senter for verdibasert ledelse og innovasjon (SVLI) bistår Stiftelsen Diakonova Haraldsplass med lederutvikling. Første samling hadde fokus på verdigrunnlaget for organisasjonen og hvordan arbeide med dette i praksis.

Tekst: Gry Espedal

SVLI bistår stiftelsen med lederutvikling

Lederutviklingsprogrammet bygger på forskning kommet frem i VIDs forskningsprosjekt kalt SMI-prosjektet, det vil si hva som er ideelle organisasjoners særmerke, merverdi og impact. Merverdi forstås som den ekstra verdien som ideelle organisasjoner tilfører sine brukere eller samfunnet, som ikke offentlige eller private leverandører tilfører i samme grad.

Merverdier

Lederguppen arbeidet seg gjennom og diskuterte funksjonelle, altruistiske, emosjonelle og sosiale merverdier. Funksjonell merverdi knytter seg til kvalitet på arbeidet, og altruistisk til hvordan dette gir verdi til det beste for samfunnet. Emosjonell merverdi knytter seg til hvordan dette bygger relasjoner og sosiale fellesskap. Ledergruppen diskuterte også hvilke verdier som er innbakt i handlinger og beslutninger som ledere tar, hvilke verdier som følger som konsekvenser av handlingene og beslutningene, og hvilke verdier som støtter opp om de beslutningene eller valgene lederne tar.

Fokus på eget verdigrunnlag

Andre dag jobbet ledergruppen med hvordan dette kunne være med å hjelpe til i fremtidig posisjonering, blant annet hvordan stiftelsen som ideell aktør kan møte økt konkurranse og utvendig press med fokus på egne verdier og verdigrunnlag. Det ble i programmet arbeidet både med hva som er verd å ta vare på og hva man trenger å utvikle for fremtiden.

Dag-Håkon Eriksen fra SVLI snakker om hva som er ideelle organisasjoners særmerke, merverdi og impact på en samling for ledergruppen i Stiftelsen Diakonova Haraldsplass.

– Det var viktig å få en møteplass for å samtale og arbeide med en felles forståelse og et felles språk for hva det betyr å være verdibasert, hvordan leve dette ut i lederskap og organisasjon, samt få en forståelse for hvordan organisasjonen kan bruke dette for den kraften det er, både for egen identitet og historie, men også for å utvikle og innovere virksomheten videre, sier administrerende direktør for Stiftelsen Diakonova Haraldsplass, Jørn-Henning Theis.

Ansvarlige for lederutviklingsprogrammet fra SVLI, var faglig ansvarlig Dag-Håkon Eriksen og senterleder Gry Espedal. Neste samling er i oktober. Da skal Arild Wæraas

presentere ideelle aktørers merverdi på en ledersamling for de andre lederne i stiftelsen.

Det var viktig å få en møteplass for å samtale og arbeide med en felles forståelse og et felles språk

Jørn-Henning Theis

Domkirkehjemmet

For Jestina Sesay fra Sierra Leone er arbeidet på Domkirkehjemmet i Bergen mye mer enn en jobb.

Tekst: Klaus Holthe / Foto: Øystein Mehl Eide

– Tenker at det er min mor!

Hun er en av hele 37 nasjonaliteter som hver dag forsøker å gjøre livet godt for beboerne og hjemmeboende eldre som bruker dagtilbudet på Domkirkehjemmet i Bergen.

Den blide hjelpepleieren fra det vestafrikanske landet Sierra Leone kom til Norge da hun var 14 år gammel. Nå har hun jobbet på Domkirkehjemmet i 17 år.

– I min kultur bor de eldre hjemme så lenge de lever. Her har man flere tilbud. Det synes jeg er bra. Uansett hvor man tar vare på de eldre er det viktigste at man har et varmt hjerte, sier Jestina.

Hun forteller at gode kolleger er mye av grunnen til at hun har valgt å bli på Domkirkehjemmet så lange.

– Jeg liker å jobbe med mennesker. Her møter jeg også fine pasienter og deres pårørende, sier hun.

Viktigst med god omsorg

For Jestina er arbeidet med eldre mennesker mye mer enn et arbeid hun får betalt for.

– Når jeg går inn i et rom tenker jeg at nå skal jeg være som at det er min mor som er der. Det er viktig med stell og pleie, men

det viktigste er å gi god omsorg slik at de føler seg hjemme, sier Jestina.

At hun jobber sammen med mennesker med opprinnelse fra 36 andre nasjoner mener hun bare er positivt.

– Det er mange måter å gjøre ting på i forskjellige kulturer. Vi lærer av hverandre, sier hjelpepleieren.

Gleder seg til å gå på jobb

Norsk-eritreiske Sabrina Vatnedalen har jobbet på Domkirkehjemmet i 13 år. Nå er hun assistent på dagsenteret.

– Det er en fantastisk arbeidsplass. Jeg gleder meg til å gå på jobb hver dag, sier Sabrina.

På dagsenteret gir hun blant annet manikyr og massasje til de eldre.

– Jeg opplever at jobben jeg gjør blir satt pris på. At jeg har både norsk og eritreisk bakgrunn tror jeg bare er fint sier hun.

Praksiselev Ewa Danielsen fra Thailand har bare vært på Domkirkehjemmet noen dager når vi treffer henne, men hun har allerede lagt merke til det gode arbeidsmiljøet.

– Jeg begynner å bli kjent med kollegaene. De er veldig flinke, sier Ewa.

Det er en klar hovedvekt av kvinnelige medarbeidere, men de er ikke alene.

Helsefagarbeider Fami Abubaker Usman fra Etiopia har jobbet her siden august i år.

– Jeg liker å hjelpe eldre mennesker, sier Fahmi.

Han mener de ansatte er flinke til å dele kompetanse med hverandre, på tvers av kjønn, alder og kultur.

– Det som er så fint med denne jobben er at man får så mye tilbake fra de eldre, sier Fahmi.

Uansett hvor man tar vare på de eldre er det viktigste at man har et varmt hjerte.

Jestina Sesay

Jestina Sesay fra Sierra Leone representerer en av 37 nasjonaliteter på Domkirke-hjemmet i Bergen.

- Her er vi en lite FN i miniatyr, som lærer av hverandre, sier de ansatte på sykehjemmet.

Berikende mangfold med noen utfordringer

Institusjonssjef Elin Sjursen er stolt over at de har så mange nasjonaliteter blant de ansatte.

- Vi er et FN i miniatyr, sier Elin.

Hun forteller at den multinasjonale blandingen av ansatte i det store og det hele fungerer bra.

- Vi trenger mangfoldet. Det er berikende, og i tråd med strategien vår som er å gi muligheter og likt arbeid for alle, sier Elin.

Hun legger likevel ikke skjul på at det noen ganger er utfordringer.

- Språk er krevende i starten. Det kan være vanskelig å forstå kontekst i språknyansene, sier hun.

Hun forteller at de ikke har hatt noen store konfliktsaker, der religion eller kultur har vært årsaken.

- Jeg tror det handler om selv om man har ulik religiøs og kulturell bakgrunn, så står vi sammen bak verdiene på Domkirkehjemmet. Det handler om menneskerettigheter omsorg, verdighet og livskvalitet. Nå man behandler hverandre med respekt gir det større toleranse for andre ståsteder, sier hun.

Ingen særordninger

Selv om konfliktnivået er lavt, har man likevel laget noen retningslinjer alle må følge.

Selv om man har ulik religiøs og kulturell bakgrunn, så står vi sammen bak verdiene på Domkirkehjemmet.

Elin Sjursen

- Vi lager ikke særordninger. For eksempel kan vi ikke ta hensyn til faste, og at ikke alle spiser samme type kjøtt. Da får man heller spise salat eller annen mat, sier institusjonssjefen.

At julen feires på forskjellige måter og til forskjellige tider av de ansatte har også vært en liten nøtt.

- Noen ønsker fri for å feire norsk jul, men da kan de ikke også be om fri for å feire den muslimske høytiden Id, sier Elin.

Hun tror likebehandlingen bidrar til at Domkirkehjemmet har lite utskifting av ansatte.

- Vi har også gitt mange en sjanse til å komme inn i arbeidslivet gjennom lønns-tilskudd via NAV. Flere har tatt veldig godt vare på den muligheten og blitt betrodde medarbeidere, sier Elin Sjursen.

Nasjonaliteter på Domkirke- hjemmet

Aron Kefle Ghebregziabher fra Eritrea er helsefagarbeider.

Ewa Danielsen har praksis og er opprinnelig fra Thailand.

Sabrina Vatnedalen ser på seg selv som både norsk og eritreisk.

Fahmi Abubaker Usman forteller at han får mye tilbake fra de eldre.

- Afghanistan
- Algerie
- Aserbajdsjan
- Bangladesh
- Bosnia
- Brasil
- Chile
- Den Dominikanske Republikk
- Egypt
- Eritrea
- Etiopia
- Filippinene
- Ghana
- Iran
- Kamerun
- Kenya
- Kongo
- Liberia
- Nederland
- New Zealand
- Nigeria
- Norge
- Palestina
- Rwanda
- Russland
- Serbia
- Sierra Leone
- Somalia
- Sri Lanka
- Sverige
- Syria
- Tanzania
- Thailand
- Uganda
- Ukraina
- Vietnam
- Zambia

Haraldsplass diakonale sykehus

Teknologi kan forbedre og effektivisere mange arbeidsprosesser på sykehus. Denne høsten fikk helsepersonell på Haraldsplass diakonale sykehus tilgang til pasientjournaler – direkte på tjenestetelefonen.

Tekst: Frida Urheim

Lege Katinka Nordheim Alme var med på å teste appen før lansering.

Økt kvalitet og effektivitet i helsepersonellens hverdag

Siden oktober har helsepersonell i Helse Vest og på Haraldsplass kunnet slå opp i journaler, notere direkte ved pasientens seng og motta varsler om prøvesvar mens de er på farten.

– Det er ikke ofte vi får teknologi som forenkler arbeidsflyten på denne måten. Denne appen gir meg fleksibilitet og frigjør tid, sier Katinka Nordheim Alme, lege ved Haraldsplass diakonale sykehus, som var med på å teste appen før lansering.

Sparer tid og skaper bedre flyt

– På en vanlig arbeidsdag på sengepost bruker jeg appen mest til å sjekke opplysninger hvis det oppstår spørsmål på visitten, forklarer Alme.

– Alt fra tidligere sykdommer og medisiner i bruk til fremtidige avtaler ved sykehusene. Jeg kan også abonnere på prøvesvar jeg venter på, slik at jeg slipper å sjekke gjentatte ganger i løpet av dagen. Da kan jeg vente med å hilse på pasienten

til det plinger i lommen. På denne måten disponerer jeg tiden mer effektivt.

Alme trekker også frem hvor effektivt appen er i arbeidssituasjoner, særlig under vakter:

– Nå kan jeg gå en hel etasje på ettermiddagsvisitt uten å måtte logge inn på en PC. Når jeg hilser på nye pasienter, kan jeg raskt slå opp siste journalnotat utenfor pasientens rom og være oppdatert før jeg

går inn. Hvis det dukker opp nye momenter, kan jeg notere rett i appen. På slutten av runden kan jeg ferdigstille alt. Dette sparer meg for tid.

- Jeg har hatt langt større glede av dette sammen med pasientene enn jeg hadde forventet. Det er også veldig praktisk å sjekke «gule lapper» i løpet av dagen og å gå gjennom poliklinikklisten før morgenmøtet.

Tilpasset helsepersonellens behov

Appen er utviklet for å gi helsepersonell en digital arbeidsflate mens de er på farten. Den er ikke ment å erstatte PC-løsningene, men snarere å supplere dem.

- Jeg bruker fortsatt PC på samme måte som før, men jobber mer sammenhengende og effektivt. Jeg slipper småturer til PC-en kun for å sjekke noe. Jeg kan også signere prøvesvar direkte på mobilen, noe som unngår dobbeltarbeid. I situasjoner hvor jeg trenger rask tilgang til informasjon, er mobilen uovertruffen. Det har gjort både postarbeidet og vaktene mine langt smidigere, sier Alme.

Fordeler

- **Sparer tid:** De fleste som har testet appen oppgir at de sparer tid. De slipper å finne en ledig PC og kan både lese opp pasientinformasjon og gjennomføre oppgaver mens de er på farten.
- **Økt kvalitet:** Klinikerne kan oppdatere journalen kontinuerlig, noe som gir bedre kvalitet på journalinformasjonen. De kan notere direkte i appen og slipper å stole på hukommelsen eller bruke papir for mellomlagring av viktig informasjon. Bedre tilgang til oppdatert informasjon gir også en mer smidig samhandling med pasientene.

Frokostmøte på Solli DPS

En gang i måneden samles de ansatte på Solli Distriktpsykiatriske Senter (DPS) til frokostmøte.

Tekst: Klaus Holthe

Klokken 08.00 står pålegg og varme rundstykker klare for de ansatte som har mulighet til å være med.

- Slike uformelle allmøter er en flott anledning til å dele siste nytt om virksomheten. I tillegg forsøker vi å sette av tid til faglig innhold, sier direktør Frédéric André Eftevåg Larsen.

På møtet i oktober gikk han blant annet gjennom status for sykefravær, samt antall konsultasjoner og liggedøgn så langt i år.

Etterpå gikk sikkerhetsansvarlig gjennom det nye alarm-systemet, før en representant fra pensjonsselskapet KLP informerte de ansatte om hvordan man best mulig planlegger for en god pensjon når den tid kommer.

Direktør Frédéric André Eftevåg Larsen serverte frokost med faglig pålegg.

Lovisenberg Diakonale Sykehus

Vi skal gi gode og likeverdige helsetjenester til alle som trenger det, når og der de trenger det, basert på kjerneverdiene kvalitet og nestekjærlighet.

Tekst: Tone Hærem

Storbysykehuset med hjerte for alle

Historie, eiere og samfunnsoppdrag

- Lovisenberg Diakonale Sykehus AS eies av de diakonale stiftelsene Diakonova Haraldsplass og Diakonissehuset Lovisenberg, og er Norges største privateide sykehus.
- Sykehuset er lokalsykehus med storbyprofil for befolkningen i Oslos sentrumsbydeler innen indremedisin, psykisk helse og rusbehandling. Sykehuset har også en omfattende planlagt kirurgisk virksomhet og andre spesialiserte funksjoner for Helse Sør Øst-regionen og resten av landet.

Sykehusets fundament ble lagt av Norges første sykepleier, diakonisse Cathinka Guldberg, som startet sykehusdriften for å etablere en fagutdanning for sykepleiere. Lovisenberg ble en hovedarena for sykepleiefaget, og her ble også landets første lærebok i sykepleie skrevet av diakonisse Rikke Nissen i 1877. Det ble også utdannet menighetssøstre, forløperen til hjemmesykepleien. Denne grenen av utdanningen ble til et eget menighetssøsterhjem med sikte på å utdanne diakonisser for landsbygden.

1. september 1916 kunne undervisningen starte ved den nye diakonistitusjonen. Menighetssøsterhjemmet hadde sine første lokaler i Rosenborggata 8, som

rommet både søsterhjem, klinikk og senere eget sykehus med avdeling for indremedisin og elektiv (planlagt) kirurgi.

Fusjon og sykehusdrift

I 1993 ble Lovisenberg sykehus og Menighetssøsterhjemmets sykehus fusjonert. Det nye sykehusselskapet Lovisenberg Diakonale Sykehus AS overtok sykehusbygningen på Lovisenberg. De private diakonale stiftelsene Diakonissehuset og Diakonova Haraldsplass eier 50 prosent hver av aksjene i sykehuset.

Tar særlig ansvar for utsatte grupper

Sykehuset har siden den første oppstarten i 1868 vært en del av Oslos offentlige

helsetilbud. I dag uttrykkes dette gjennom en langsiktig driftsavtale med Helse Sør-Øst RHF. Som diakonalt ideelt sykehus vil vi ta et særlig ansvar for å etablere tilbud for utsatte grupper. I møte med storbyens mangfold og sosiale ulikheter vektlegger vi å styrke pasienters og pårørendes helsekompetanse for å fremme medvirkning og likeverdige helsetjenester.

Det ligger til grunn at ideelle lokalsykehus med opptaksområde skal likebehandles økonomisk med helseforetakene for å levere på samfunnsoppdraget om likeverdig helsetilbud til befolkningen.

Nytt operasjonsplanleggingsprogram

Avdeling for E-helse og IKT og Kirurgisk klinikk ved Lovisenberg Diakonale Sykehus har inngått samarbeid med firmaet Deep Insight, for å utvikle en KI-basert løsning for operasjonsplanlegging. Helseminister Jan Christian Vestre og næringsminister Cecilie Myrseth kom på besøk for å høre om prosjektet.

Tekst: Johan Stenseth

Vil redusere ventetider

Målet er å få bedre logistikk fra poliklinikk til operasjon, bedre utnyttelse av operasjonsstuekapasitet samt å redusere antall avlyste operasjoner. Løsningen forventes å kvalitetssikre en komplisert pasientlogistikk som har økt fra 5500 pasienter i 2008 til mer enn 9000 pasienter i 2024 (stipulert).

Et pilotprosjekt i Norge

Programmet er under utvikling og innføres gradvis i sykehuset. Programmet er en selvstendig modul som skal samhandle med EPJ – DIPS Arena. Firmaet Deep Insight har ambisjoner om at dette skal kunne brukes på alle norske sykehus samt muligens internasjonal lansering. Deep Insight er en del av Kernel gruppen, hvor også DIPS inngår og eies av Arne Wilhelmsen. Programmet er også installert hos Vestre Viken HF og prosjektet ved Lovisenberg deler erfaringer med dem.

Tett samarbeid og nyttig evaluering

Samarbeidet med Deep Insight er langvarig. Det ble først gjennomført en orienteringsfase der de brukt mye tid på sykehuset for å forstå driftslogistikk og planlegging. Deretter startet utvikling av programvare i tett samarbeid med klinikere og planleggere. Løsningen introduseres ved hjelp av tjenestedesignpersonell fra Deep Insight.

Det er hovedsakelig Kirurgisk poliklinikk og innleggelseskontorene, samt administrasjonen som skal bruke programmet. I tillegg er en taktisk planleggingsgruppe med representasjon fra alle klinisk involverte grupper etablert. Brukerne blir fulgt opp

Klinikkssjef Arn Meland og adm. dir. Tone Ikdahl forteller om sykehuset og Kirurgisk klinikk. Videre fra venstre: Helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre, næringsminister Cecilie Myrseth, eHelse og IKT-sjef LDS, Rune Skogan, økonomidirektør LDS, Pirakash Nagarajah, ass.klinikkssjef Henrik Hofgaard, adm. dir. Abelia, Øystein Eriksen Søreide.

gjennom møter med programutvikleren og møter i taktisk planleggingsgruppe. En ny praksis som følger av prosjektet, er at det legges planer for 8-12 uker inn i fremtiden. Alt som legges i taktisk plan blir i etterkant tilgjengelig for evaluering, slik at erfaringer kan brukes i videre planlegging.

Fra innleggelseskontoret: Sykepleier Benedikte Drage demonstrerer teknologien og hvordan det bidrar til å redusere ventetider.

Bærekraft

Stiftelsen har som tydelig strategisk mål å engasjere seg for bærekraft i et bredt perspektiv. FNs bærekraftsmål gir en god ramme for arbeidet, og det samsvarer godt med våre diakonale verdier om nestekjærlighet, forvalteransvar og kamp for rettferdighet.

Tekst: Klaus Holthe og Vigdis Anita Gåskjenn

Det har det siste året vært gjennomført flere konstruktive og gode samtaler om bærekraft.

Systematisk kartlegging av vår påvirkning på mennesker og miljø

I år starter et viktig arbeid som omfatter hele stiftelseskonsernnet. Det skal jobbes med å dokumentere hvordan virksomhetene påvirker mennesker og miljø. I august var ledere og ressurspersoner, til sammen 28 personer fra alle virksomhetene, samlet til kick-off.

De store privat-ideelle sykehusene må fra 2025 rapportere etter Bærekraftsdirektivet som nettopp er kommet inn i norsk lovverk. Da blir likegodt hele konsernnet med for å jobbe systematisk for å oppfylle kravene i direktivet.

Ambisiøse mål

– Det er økende krav til oss om å dokumentere vårt bærekraftavtrykk. På grunn av vår strategi og våre verdier kan vi ikke bare gjøre det vi absolutt må, men jobbe aktivt med å styrke vårt sosiale avtrykk og redusere vårt klima- og miljøavtrykk, sier Vigdis

Anita Gåskjenn, direktør for finans, strategi og bærekraft.

CSRD, som er det formelle navnet på Bærekraftsdirektivet, står for Corporate Sustainability Reporting Directive og er EUs måte å pålegge selskaper å utarbeide sine bærekraftsrapporter med samme kvalitet og prioritet som selskapenes finansielle rapportering.

CSRD skal bidra til overgangen mot et bærekraftig og inkluderende økonomisk og finansielt system, i samsvar med European Green Deal og FNs bærekraftsmål.

Nye krav forplikter

- Siden de store ideelle sykehusene er pliktige allerede fra 2025, bruker vi anledningen til å bygge kompetanse og jobbe aktivt med å integrere dette i det vi gjør, sier Gåskjenn.

Konsulentselskapet PwC er rådgiver i prosessen. Arbeidet skal attesteres av revisor, på linje med finansiell rapportering. Dette er nødvendig for å hindre «grønnvasking» og gjøre det lettere å sammenligne virksomheter.

Vi vil være i front når det gjelder bærekraft. Når det gjelder sosial bærekraft så mener jeg det kjennetegner hvordan vi allerede jobber. Men vi vil jobbe mer for å forsikre oss om at menneskerettigheter blir ivaretatt også hos de vi handler fra. Og vi har fortsatt en vei å gå når det gjelder klima og miljø. Derfor bygger vi kunnskap, og gjør grep der vi kan og bør. Det er viktig for oss, og jeg tror også det vil være stadig viktigere for mange ansatte og oppdragsgivere, avslutter Gåskjenn.

Kirkerådet

I høst hadde stiftelsen gleden av å ønske Harald Hegstad, leder av Kirkerådet, velkommen på besøk. Dette møtet markerte et historisk øyeblikk, da det er første gang stiftelsen har fått besøk av en kirkerådsleder, så langt man kjenner til.

Tekst: Astrid Aarhus Byrknes

Historisk besøk

Under besøket fikk Hegstad en grundig orientering om stiftelsens arbeid, både som del av et større konsern og som en sentral diakonal samfunnsaktør med røtter i Den norske kirke. Besøket inkluderte også en omvisning på Haraldsplass helsecampus, hvor han fikk innblikk i den viktige innsatsen stiftelsen gjør innen sykehusdrift, helse og omsorg, barnevern og utdanning.

Hegstad takket for den varme mottakelsen og de gode samtalene med ledergruppen, og understreket betydningen diakonale institusjoner har for Den norske kirkes oppdrag. Han fremhevet viktigheten av det diakonale oppdraget som både kirken og de diakonale institusjonene har, og betydningen av å pleie kontakten mellom disse.

Adm. direktør i Stiftelsen Diakonova Haraldsplass, Jørn-Henning Theis, avsluttet møtet og takket Hegstad for besøket.

- Dette var en lærerik og hyggelig dag for begge parter, og stiftelsen ser frem til flere fruktbare møter i fremtiden. Velkommen tilbake!

Kirkerådsleder Harald Hegstad besøkte stiftelsen.

Ei forteljing om håp

Tekst: Ragnhild Jepsen, biskop i Bjørgvin

Eit år feira familien min og eg jul i Betlehem. Det var ei sterk og annleis julefeiring med mange inntrykk. Vesle julaftan var vi på hyrdemarkene litt utanfor byen. Der stod vi og såg inn mot høgda der Fødselskyrkja ligg. Der ein seier at stallen stod. Kvelden var kald og klar. Og jamen skinte det ikkje ei stjerne over byen også.

På denne tida av året kom også Maria og Josef til Betlehem. Og barnet deira vart fødd.

Når eit barn blir fødd inn i ein familie, blir livet aldri det same, det er ei djup menneskeleg erfaring. For det er eit før og eit etter. Det nye familiemedlemmet vev seg inn i familien, i slekta, i forteljinga vår. Vi kan ikkje lenger tenke oss eit liv utan dette barnet som er kome til oss. Slik var det også for dei som fekk ein son i desembermørket og vinterkulden i Midtausten. Maria og Josefs liv vart aldri det same. Men den natta då Jesus vart fødd, vart også vår forteljing ei anna. Og livet vårt vart aldri det same.

No står vi framfor ei høgtid der vi feirer at håpet vart gjeve verda gjennom mørke og kulde. At i den første jula fekk verda del i ei kraft som kan setje fangar fri,

løyse band og bringe menneske saman. Gud deler våre kår. Kristus er saman med oss i det vi alle har felles:

Å vere barn, å vere menneske, å vere avhengige av andre, å sørgje, å kjenne glede, å bere med oss eit håp.

Vi menneske gjer mykje for å beskytte oss. Vi bygger til og med murar mellom oss, både indre og ytre murar. Men Gud kunne vi ikkje beskytte oss mot. Jesus Kristus vart fødd til jorda. Det er eit før og eit etter. Og livet vårt på jorda vart aldri det same.

Jula er eigentleg ei motkraft til all menneskeleg maktbruk. Kanskje var det difor så mange vart skuffa over Jesus i den fyrste tida han gjekk på jorda. Fordi det var så mykje som trengte forandring. Det var så mange som lengta etter frigjering frå okkupasjon, etter fridom, etter å leve! Og dei venta nettopp på ein som kunne kome med den krafta som skulle til for å kunne gje dei det. Ein frigjerar. Ein konge.

Så veit vi at det var Jesus som kom og var den frigjeraren alle lengta etter.

”

Jesus byggjer ned murar mellom menneske. Jesus gjev menneske håp fordi han er annleis.

Men det var vanskeleg å tru. Fordi han var fattig. Fordi han var fødd i ein stall. Fordi han som vaksen gjekk saman med menneske som var utstøytte, marginaliserte, ikkje dei som tilsynelatande var verdifulle fordi dei hadde makt, hadde pengar, hadde innflytelse.

Jesus byggjer ned murar mellom menneske. Jesus gjev menneske håp fordi han er annleis. Han viste at i kulde og mørke kan håpet springe fram. Og er det noko vi menneske treng, så er det håp:

Håp for jorda vår. At vi må sjå kva jorda vår treng av handling frå oss for at ho skal overleve, og vi skal kunne gje henne over til komande generasjonar.

Håp om at urett kan gjerast opp og rettferdig fordeling av mat, av ressursar, av landområde kan skje.

Håp om at vi kan leve godt saman. I familien vår, i nærområdet vårt, i vårt nye fleirkulturelle samfunn. I vår globaliserte verd.

Og vi treng håp om at murar kan byggjast ned og fjernast. Både dei som er inne i oss og dei som er fysiske mellom menneske.

Menneske treng håp. Og i dei fyrste juledagane fekk verda sjå at håpet tvang seg fram i mørke og kulde. Det som tilsynelatande var svakt og puslete, det vart den krafta som etter to tusen år framleis kan kjennast. Som vi framleis kan tru på.

Vår julefeiring om barnet som er fødd, er livsretninga som av Gud er staka ut for oss. Det er forteljinga om oss som skal førast vidare. Det er Gud med oss – ein voldsom inngripen i verda, men fortald med kvardagsleg språk og djup menneskeleg kjærleik.

Difor er jula den mest løfterike av alle høgtider. Lyset kom til jorda. Den skjøre flammen viste seg sterkare enn all jordisk makt. Den første jula var eit vendepunkt i menneskets historie. Verda vart aldri den same. Og verda vart aldri forlatt.

Guds framtid er vår framtid. Vår framtid er Guds framtid!

Diakonifellesskapet

2024 har vært et spennende år i Diakonifellesskapet. Fra fusjonen mellom Stiftelsen Diakonova og Haraldsplass Diakonale Stiftelse 1. januar 2024, har vi fått en stor medlemsmasse.

Tekst: Rollaug Waaler, forsterinne

I dag teller vi 475 medlemmer, spredt over det store land. Vi har søsterringer i Agder, Vestfold og Telemark, i Buskerud (Kongsberg og Drammen), i Østfold, Bjørgvin og i Trøndelag.

Jeg har vært så heldig å få møte søsterringene både i Agder, Bjørgvin og i Trøndelag, og i januar er jeg invitert til Vestfold og Telemark.

I tillegg til søsterringene har vi arbeidet som holder til på Haraldsplass. Her fortsetter vi med temasamlinger hver fjerde mandag i måneden kl 19.00 på Søsterhjemmet, og to gudstjenester i måneden i kapellet.

Temaet for vårsemesteret er hentet fra Jes 9,6, og vi har definert det slik: «Jeg er; Underfull rådgiver, Veldig Gud, Ewig Far og Fredsfyrste» Har du anledning til å være med, er du hjertelig velkommen. Dette gjelder om du er medlem eller ikke.

Også i år vil vi fortsette med adventsamlinger i peisestuen hver søndag i advent. Dette er uformelle samlinger der vi synger julesanger, drikker kaffe og får smake på julekaker, og deler juleminner.

Jeg må jo ikke glemme at vi har hatt tre store markeringer av jubilanter. To på Grefsenhjemmet og en på Haraldsplass. Det er alltid like kjekt, og veldig god stemning når disse kullingene møtes etter mange år.

Jubilerende sykepleiere

13. september var 11 flotte damer samlet på Grefsenhjemmet i Oslo. Det var 50 år siden de hadde startet sin sykepleierutdannelse ved Menighetssøsterhjemmet, det som i dag er en del av VID.

Praten gikk livlig, selv om de jevnlig hadde holdt kontakt med hverandre. Det var mye å prate om, og mye som måtte oppdateres.

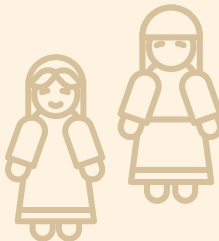
Jeg var så heldig å få være med disse damene. Jeg synes alltid det er kjekt å treffe tidligere studenter, enten de er fra Diakonova eller fra Haraldsplass. Spennende å høre hvilke flott oppgaver de har stått i og hvordan de har vært med på å utvikle helsevesenet i landet vårt.

Jeg fikk fortelle om fusjonen mellom Stiftelsen Diakonova og Haraldsplass Diakonale Stiftelse og hvilke oppgaver stiftelsen i dag står i. Mye spennende har skjedd, og det ble en inspirerende stund for oss alle.

Julequiz

1. «Tenn lys» er en av de mest populære adventssangene i Norge. Hvem har skrevet teksten?
2. Hvilken dato feires Staffansdagen, som er en katolsk minnedag til ære for protomartyren Stefanos?
3. Hva heter julenissen på fransk?
4. I hvilket av Det nye testamentets evangelier er Juleevangeliet nedskrevet?
5. Hva er kanefart?
6. Hva er sauerkraut?
7. Hva heter tradisjonen der barn går rundt på dører og synger julesanger?
8. Rudolf er kjent for sin nese, hvilken farge er den?
9. Olaf er en kjent disneyfigur og blir ofte sett rundt juletider, hvilken skapning er Olaf?
10. Hva var det de tre vise menn ga i gave til Jesusbarnet?

1. Eivind Skjelle
2. 26. desember
3. Père Noël
4. Lukasevangeliet
5. Lystkjøring med hester og sleder i opptog
6. Gjæret surkål
7. Julebukke
8. Rød
9. En snømann (fra Frost filmene)
10. Gull, røkelse og myrra

Astrids julenøtter

200 g hasselnøtter
(eller mandler)

150 gr sukker

1 ts bakepulver

2 ts potetmel

2 egg

FREM GANGSMÅTE

Mal hasselnøttene (eller mandlene om du heller vil bruke det)

Bland med sukker, bakepulver og potetmel. Ha i lett sammenpiskede egg og rør deigen godt og jevn.

Sett deigen i små topper på bakepapir-dekkede stekeplater ved hjelp av to teskjeer. Beregn litt avstand mellom kakene, for de flyter noe ut under steking.

Pynt hver kake med en hel hasselnøtt eller en hel mandel.

Stek kakene midt i ovnen ved 170 grader i ca 15 min. Avkjøles på rist.

Tips

Julenøttene oppbevares i tettsluttet kakeboks

Sykehus/DPS

Eldreomsorg

Barnevern

Samtalesenter

Høgskole/fagskole

Utleie og
overnatting

STIFTELSEN
Diakonova
Haraldsplass